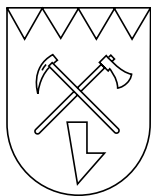

1237-2008 - 771 let obce

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník XIII

Říjen 2008

<http://www.ochozubrna.cz>

Přečtěte si:

- co nového na OÚ
- o Svatováclavských hodech
- o tom, jak se v Ochozi dřív sportovalo
- reportáž z Osvětimi – co se událo
- zápisy z farské kroniky
- rozhovor s Annou Šabatovou
- pár tipů na výlet
- zamyšlení o dnešní době

Ochozská fotogalerie

Svatováclavské hody 2008 (foto Miroslav Šupálek)

OBSAH

- 3 Editorial
- 4 Slovo starosty
- 5 Vyhláška o nedělním klidu
- 6 Nová provozní doba na poště
- 7 Svatováclavské hody
- 8 Reportáž - Osvětim
- 9 Jak se v Ochozi sportovalo
- 11 Výpisy z farské kroniky –
O zvonech
- 13 Anna Šabatová
- 14 Žijete na letišti
- 15 Předvolební postřehy
- 16 Tipy na výlety
- 17 K reformě zdravotnictví
- 18 Inzerce
- 19 Společenská rubrika

Pár slov úvodem

Je chladné ráno, venku prší a psa by nevyhnal. Pod okny tmavé oblouky dešťníků, pod nimi spěchající sousedé, sychravo. Podzimmně. A já se cítím skvěle. V posteli, v teple, usrkávám čajové bylinkové pohlazení, po očku sleduji pestrobarevnou stráň před domem a pročítám tytéž řádky, do kterých se pustíte i Vy. Jsou to především vzpomínky na doby minulé, na uspořádané akce a slavnosti, informace z dění na obecním úřadě, rozhovor se zajímavou osobností české politiky, nic závažného, nic, nad čím bych se musela rozhořčit či pobouřit, co by mi zkazilo den. Je to dobře, či ne? Znamená to, že se v obci nic neděje? Že je tu nuda a že je Zpravodaj vlastně zbytečný? Nebo je vše tak dokonalé, že není na co si stěžovat? To záleží asi na uvážení každého z nás. Já si však ráda počtu o Svatováclavských hodech, o sportu v Ochozi i o slavnostech svěcení zvonů v roce 1947. Hádky, dramata, spory, katastrofy, kauzy a tahanice nechám až na celostátní tisk. I když by se o leccems mluvit mělo, není mi toho teď a tady v teple a v pohodě třeba. To je ale přístup, říkáte si. Schovat se před problémy pod peřinu! Pokud se ale do úkrytu schováme třeba jednou týdně, svět se nezboží. A bude nám líp. A budeme mít víc sil a optimismu na řešení skutečných problémů. Tak pokud je zrovna Váš čas, chutě do toho. No a jestli zrovna máte náladu na ožahavá témata, i Vy si ve Zpravodaji počtete, například diskuzi k vyhlášce o nedělním klidu. Příjemné odpočinkové i všední chvíle.

Vážení spoluobčané,

je po prázdninách, po dovolených a skončilo letní období. Právě pročítáte podzimní vydání Zpravodaje.

Během měsíce července byly dokončeny práce na překopech silnice na Pastýřkách pro uložení chrániček vodovodních přípojek. S provozovatelem vodovodu VAS Brno venkov se podařilo dohodnout, že vlastníci nemovitostí, kteří budou napojeni na vodovod přes tyto chráničky, nebudou muset mít vodoměrnou šachtu. Těto dohody také využila většina dnes již připojených občanů zbývající části Pastýřek. Firmě Instav Vyškov a.s., která prováděla překopy, byla proplacena faktura ve výši 649 370,-Kč. Při zářijových deštích došlo k propadu vydláždění vozovky v horní části Pastýřek a práce byla reklamována.

V termínu letních prázdnin byla provedena rekonstrukce školní jídelny a kuchyně mateřské školy. Celková rekonstrukce se pozdržela oproti původnímu termínu z důvodu problematiky umístění vzduchotechniky na střeše MŠ. Dokončovací práce včetně zapojení nového vybavení kuchyně se doháněly v posledních hodinách před zahájením školního roku. Musím poděkovat všem zaměstnancům naší ZŠ a MŠ, kteří se podíleli na úklidu po stavebních pracích. Provedená rekonstrukce včetně vzduchotechniky stála obec 2 mil. korun a nové vybavení kuchyně 700 tisíc. Věříme, že se tato investovaná částka vrátí tím, že se bude naše obec rozrůstat a pro naše nejmenší bude zajištěno to nejlepší prostředí. V příštích letech bude nutné investovat i do budovy ZŠ, která v loňském roce oslavila 100. výročí od svého postavení. Pokud bude nejmenších občanů přibývat stejným tempem jako doposud, bude nutné rozšířit ZŠ o dvě třídy, aby byly všechny roční

níky samostatné a nedocházelo tak k odlivu dětí do brněnských škol z důvodu spojených ročníků.

Od začátku měsíce září, zahájila firma Svítal plus s.r.o., práce na stavbě rekonstrukce chodníků v pěti částech naší obce. Práce postupují podle harmonogramu a již je hotov chodník od Sokolovny směrem na Březinu. Budou následovat chodníky od Jednosměrky po odbočku k MŠ, oblouk křižovatky na Pastýřkách a spodní část Jednosměrky po Humna. Obec bude opět o něco krásnější a nám občanům se bude lépe chodit. Velkým nedostatkem hlavně díky nezodpovědnosti některých občanů jsou stále nezapravené části komunikací po přípojkách vodovodu. Každý vlastník přípojky je povinen uvést povrch nad přípojkou do původního stavu. Pokud nepomáhá stálé upozorňování ze strany obecního úřadu, bude se muset přistoupit k nepopulárním opatřením. Zajímavé je, že se tento problém týká převážně občanů, kteří nedají dopustit na svůj majetek a svoje pozemky takřka vzorně udržují. Ten obecní majetek, který poškodili pro zvýšení svého pohodlí (bez zapsání věcného břemene) a po kterém my ostatní klopýtáme, je již asi moc nezajímá. Chtěl bych vidět jejich reakci, kdyby jim někdo z obce překopal jejich dvorek a nechal ho tak být. Ale z obecního zas tak moc krev neteče, že? Každý z nás si o těchto našich spoluobčanech může udělat svůj obrázek, když se projde po obci a uvidí, před kterým domem chybí v cestě kus asfaltu nebo je částečně propadená. Víím, že většinu překopů dělala firma, ale je na vlastnících přípojky, aby nekvalitní práci nebo neúplnou práci na firmě reklamovali a požadovali její opravu.

Před prázdninami byly nainstalovány měři-

če rychlosti na příjezdu do naší obce. Po menších počátečních problémech s radarem na Pastýrkách, již oba dva radary fungují a upozorňují řidiče, jakou rychlostí přijíždí do naší obce. Podle zpráv od občanů bydlících v blízkosti radarů většina projíždějících řidičů snižá rychlost svého vozidla. Je nutné také apelovat na majitele vozidel, kteří parkují před svými domy v silnici na hlavních tazích v obci, hlavně na Příhoně, aby si uvědomili, že je tím snížena průjezdnost a bezpečnost. Také porušují dopravní předpisy, protože podle vyhlášky při stání i zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy.

Územní plán obce je opět ve fázi čekání na vyjádření Krajského úřadu k připomínkám dotčených orgánů k návrhu územního plánu. Po zapracování připomínek zpracovatelem do návrhu ÚP se uskuteční projednání návrhu územního plánu obce s veřejností. O termínu projednání budou občané včas informováni na úřední desce OÚ a v kabelové televizi.

Obec zakoupila 10 ks tzv. pivních setů

(10 skládacích stolů a 20 ks skládacích lavic), které si mohou od obce vypůjčit místní organizace i soukromé osoby na různé akce a oslavy. Cena za zapůjčení 1 stolu a dvou lavic je stanovena na 100,-Kč/den.

V termínu 17.10. – 18.10.2008 se na obecním úřadě uskuteční volby do Zastupitelstva Jihomoravského kraje a 1/3 Senátu Parlamentu ČR. Volební místnost bude v pátek 17.10. otevřena od 14 hod. do 22 hod. V sobotu 18.10. od 8 hod. do 14 hod. Pokud se do Senátu nezvolí kandidáti hned v prvním kole budou se dne 25.10. volby opakovat. Volby jsou v zastupitelské demokracii významným mechanismem, pomocí kterého může občan projevit svůj názor a podílet se na moci v zemi. I volby do Zastupitelstva kraje se nás všech týkají, proto bychom neměli být lhostejní a voleb se zúčastnit.

Vlastimil Čoupek

Chceme mít aspoň v neděli klid nebo je nám to jedno?

Spousta občanů si stěžuje na nedělní hluk z různých činností a aktivit některých sousedů. Proto zastupitelstvo obce uvažuje o vydání vyhlášky o zákazu používání sekaček na trávu, křovinořezů, motorových pil a dalších hlučných strojů o nedělích a státem uznaných svátcích. Obec nechce mít „protisekačkovou“ vyhláškou v ruce nástroj k represím a pokutování. Vyhláška by měla vyloučit spíše hoby práce o nedělích. Jde především o to, aby si někteří z nás uvě-

domili, že by se měl nějaký „nedělní klid“ dodržovat, a aby slovo neděle nebylo prázdné, ale mělo svůj původní význam. Nejde o to světit neděli. Jde o to světit sebe. Vedení obce by zajímal názor občanů, jestli má smysl takovou vyhlášku vydávat. Proto se klidně obraťte na ostatní zastupitele nebo obecní úřad a sdělte jim svůj názor. Návrh znění vyhlášky si můžete přečíst níže.

OBEC OCHOZ U BRNA

Obecně závazná vyhláška obce Ochoz u Brna č. 2/2008 o ochraně nočního klidu a regulaci hlučných činností

Zastupitelstvo obce Ochoz u Brna se na svém zasedání dne usnesením č..... usneslo vydat na základě §10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Vymezení činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci, je:

- a) rušení nočního klidu
- b) používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu.

Čl. 2

Omezení činnosti

1) Noční klid je dobou od 22.00 hod. do 06.00 hodin. V této době je každý povinen zachovat klid a omezit hlučné projevy.

2) Každý je povinen zdržet se o nedělích a státem uznaných dnech pracovního klidu po celý den veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů, stavebních strojů apod.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Vlastimil Čoupek

Oznámení

Nová provozní doba na poště

Od 1.10.2008 došlo ke změně provozní doby na naší poště.

Pondělí:	8 – 11 13 – 17
Úterý:	8 – 11 13 – 15
Středa:	8 – 11 13 – 17
Čtvrtek:	8 – 11 13 – 16
Pátek:	8 – 11 13 – 16

Svatováclavské hody 2008

A je to za námi... Co? No přece letošní hody. Skauti z Ochoze si to vzali letos na svá bedra a musím přiznat, že to zrovna „pírko“ není. Parafraze s hráběmi a zednickou lžící z filmu Na samotě u lesa už proběhla on-line na večerní zábavě, ale Vám, kteří jste večer nebyli, chci sdělit, že pořádat hody rovná se naplánovat, domyslet, zkoordinovat, zařídit, zkontrolovat, donést, půjčit, koupit, domluvit, atd.. stovky maličkostí, které pak vcelku udělají to, že se Vy i my můžeme pobavit, zazpívat, zatancovat, popít, pojíst, povykládat, prostě si to užít.

Hody ale nedělají jen košaté májky před okny stárek nebo pěkné kroje. Jsou to především lidé, kteří se okolo této akce motají. Někteří od začátku do konce, někteří se mihnou a pomůžou zrovna s tím, co je potřeba. Chtěl bych na prvním místě poděkovat stárkám a stárkům jak z řad skautů, tak samozřejmě i těm, kteří s námi do toho šli a skauty nejsou. Scházeli jsme se snad už od května na pravidelných zkouškách s cílem předvést Vám na hodech to nejlepší - pěkné písničky, šikovné tanečníky a tradiční moravskou besedu. Dle mého názoru se naše snaha zúročila a naše „hodování“ mělo úroveň. Jmenovitě chci poděkovat své manželce Lence za to, že souhlasila, abychom do toho jako jediní ženáci šli, a že mi se vším pomáhala. Velké díky patří Petrovi Šlofovi Žofovi za to, že se do organizování zakouzl tak pevně a nepustil až do konce.

Nemám teď před sebou přesný seznam lidí, kteří nám s hody pomáhali, ale zaslouží si stejně tolik Vašeho obdivu a chvály, i když v průvodu nešli v modrých vestách a s černými klobouky nebo v nadýchaných rukávech a vyšíváné sukni. Zazníť by tu ale měla jména těch, kteří nám pomohli nejvíce: Mirek

Blatný, Stanislav Janek, Jiří Hobza, David Koukal, Tibor Kozel, Luboš Polák (řazeno abecedně :-)). Díky chlapi.

Když jsem v úvodu psal o tom, že si pořádání hodů vzali letos na povel skauti, ne všich-

ni šli samozřejmě za stárky. Děkuji tak všem ostatním členům skautského oddílu nebo roverského kmene, kteří pomohli tam kde bylo třeba. Jmenovitě Kamilovi Beránkovi s manželkou Evou.

V neposlední řadě patří díky těm, kteří nás podpořili po materiální stránce, abychom vůbec hody utáhli. Do našeho rozpočtu významně přispěla obec a dále pak jmenovitě pan Mirek Žáček s manželkou, Kamil

a Eva Beránkovi, pan Jan Vaculík a paní Eva Klusáčková. Srdečně děkujeme.

Svatováclavským hodům 2008 v Ochozi odzvonilo, ale zážitky zůstávají. Pokud jsou

kladné, přeji Vám, aby jste si je zachovali co nejdéle.

Jaromír Chyba

Auschwitz – Birkenau – Osvětim - Březinka

Místa, jakoby se zde zastavil čas. Zde neměl život žádnou cenu. Místo, kde rukou nacistické mašinérie zahynulo více než 1 milion mužů, žen i dětí.

Je podzimní den, sobota 13. září 2008, půl desáté ráno.

Osvětim - město jehož název je sám o sobě příběhem – na jedné straně o chladně promyšleném systému zabíjení, na druhé straně o strašném utrpení. Nečekejte historickou exkurzi, mnoho jiných a zajímavých míst lze najít jinde. Pojdme se spíš jen dívat...

Auschwitz I

Nízká cihlová budova muzea vypadá docela přátelsky. Zakupujeme společné vstupné, po počátečním nedorozumění a vyvolání chaosu některých účastníků nás přijde uklidnit místní policie... Sotva ale mineme pokladny, jsme v jiném světě. Tábor Auschwitz I. vítá nově příchozí (my jsme návštěvníci, tehdy tudy procházeli vězni, pro které zde byla konečná stanice) nechvalně známým heslem Arbeit macht frei.

Před muzeem na parkovišti je klasický turistický ruch, uvnitř tábora však mluví nahlas jen průvodci – je slyšet výklad v různých jazycích. Ostatní lidé mlčí, protože prostě není co říct. Desítky stejných domů, původně kasárna polské armády, pískem vysypané cesty, dvojitý plot z ostnatého drátu, izolátory na sloupech. Na největším prostranství,

na apelplatzu, budka, která chránila dozorce před rozmary počasí. Uvnitř „baráků“ jsou různé expozice. Nejděsivější je blok, kde jsou zabavené věci. Hromada brýlí. Desetitisíce bot, hřebenu, hrnců a hrnečků, vitrína se dvěma tunami lidských vlasů. Vedle tkánina, která se z vlasů vyráběla. Podšívání se s ní německé uniformy – výborná izolace. Kufry s adresami – Praha, Hamburk, města a místa z celé Evropy. Co jméno, to osud, který právě tady skončil. Fotografie hubených lidí v pruhaných hadrech. Zástupy lidí a každý jednotlivý člověk má v pohledu cosi žalujícího. Docela v rohu jsou i dětské věci, malé boty, šaty, hračky. V jiných blocích jsou cely, jejichž jedinou výbavou je sláma na zemi.

Dvůr smrti. Uvnitř tábora bylo i vězení. Vězení ve vězení, klec v kleci. Květiny a svíčky u zdi, kde umírali lidé. Zakrytá okna do dvora, aby ti, co byli uvnitř, neviděli ven. Slyšet ale museli. Výstřel za výstřelem, smrt za smrtí. Tohle nemůže pochopit nikdo. O kus dál nemocnice - zde se zkoumalo, co lidský živočich vydrží či nevydrží...

Poslední, co je v táboře Auschwitz I. k vidění, je krematorium. Původně to byl bunkr, ale obří komín mluví za vše. Je 63 let po válce. Krematorium tolik let nefunguje, ale uvnitř je zcela zvláštní vzduch. Černé zdi od kouře, černá spálenina, která je cítit nasládle. Jako kdyby pece vyhasly teprve včera. I průvodci zde mluví šeptem. Uprostřed nízké místnos-

ti jsou pece, k nimž vedou ty nejsmutnější koleje na světě. Jsou krátké a definitivní. Tady bylo definitivní všechno.

Auschwitz II. - Birkenau

Další tábor je asi 3 kilometry daleko. Jsme v místě Březinka, které má mnohem známější název německý – Birkenau.

Nádraží - z něj vedla jednokolejka, po níž přijížděly transporty a vracely se prázdné pro nový „náklad.“ Teď už jsou koleje přerušeny, zachován je jen kousek u tábora. Vítá nás brána se strážní věží ve které nám pouštějí výklad v českém jazyce, odtud je vidět na celý tábor..

Kolem kolejí jsou strážní věže a elektrické ploty. Zde stávali dozorcí, kde prováděli SS-lékaři selekce. Z nástupiště (ale spíš by se mělo říkat výstupiště, protože tady se jen vystupovalo), vedla široká cesta přímo k plynovým komorám a krematoriím.

Z většiny dřevěných baráků zbyly jen cihlo-

vé komíny trčící k nebi, protože ti, kdo tábor postavili, se ho snažili na konci války zase zničit. Aby nikdo nevěděl.

Plynové komory a krematoria už nestojí, na jejich místě jsou jen hromady trosek. Když nacisté utíkali, snažili se zahladit stopy. Za jednou z těch hromad sutin je několik proláklín v zemi, louže, jakási bažina. U nich si na ceduli můžete přečíst, že tam byl sypán lidský popel...

Koleje končily právě tam, kde byla krematoria. Na konci tohoto hrozného nástupiště je památník a u něj květiny a cedule v mnoha jazycích. Zde bylo zavražděno jeden a půl milionu mužů, žen a dětí z celé Evropy. ZDE. A člověk tady stojí a neví co říct, co dělat, co si myslet. Chtěla jsem vždycky vidět Osvětim. Zrazovali mě, ale nedala jsem si říct. Teď je sice už dávno po válce, ale peklo je to pořád, protože oběti jsou obětmi stále. Kdo chce vidět, vidí. A těžko zapomeně...

Jana Janková

Ochozské osmičky

Vzpomínat se nemusí jen na důležité události, na historické okamžiky či na hodnostáře a představenstvo. V živých vzpomínkách nás, lidí, jsou především naši přátelé, akce, kterých jsme se zúčastnili, aktivity, které vyplňovaly náš volný čas. Proto jako součást celoročního vracení se k minulosti zavzpomínáme spolu s panem Karlem Polákem...

Jak se sportovalo v Ochozi

Jedním z těch méně provozovaných sportů byl stolní tenis. Propagátorem a vedoucím byl pan Ladislav Muselík. Několik roků organizoval velikonoční turnaje a dokonce bylo i závodní družstvo, které hrálo soutěžní utkání. Tělovýchovnou jednotu reprezen-

tovali: Miloš Petržela, Jindřich Zbytovský, Silvestr Blatný, Karel Polák a ženy Liba Fojtová a Liduška Synková. Když se však Láďa Muselík oženil, odstěhoval se do Žďáru a tým stolní tenis skončil.

Druhým sportem, který také reprezentoval naši obec, byla odbíjená. Ta byla v začátcích hrávána na dvoře Orlovny, později na sokolském hřišti. Hrál se většinou v neděli dopoledne a několik roků i soutěžní utkání. Rád vzpomenu na jeden turnaj, který byl pořádán v Bílovicích nad Svitavou za Sokolovnou. Ochozské družstvo tam tehdy skončilo na třetím místě. V tomto turnaji startovalo mnoho družstev z Brna a okolí, dokonce tehdejší Rudá hvězda Brno. Ochoz reprezentovali: Vilém Vašek, Alois Pernica, Mirek Petlach, Jan Drahovzal, Václav Petlach, Šeba Polák, Karel Polák. Dále hrávali za Ochoz Jára Hynšt, Fanouš Vacek, Zdeněk Chamr, vypomáhal Milan Mareš a později se přidal mladší Libor Pernica, Pavel Pernica, Milan Hudec, Jarek Chalupka.

Nejraději vzpomínám na lední hokej, i když neměl dlouhého trvání. Ustanovení tohoto oddílu bylo v roce 1953 – 54. Hrál se za Sokolovnou a jen asi tři roky. Předsedou oddílu byl Karel Kalíšek. Hrál se hlavně přátelská utkání. Jedním takovým utkáním bylo derby Ochoz-Babice. Hrál se v neděli odpoledne. Jedním takovým utkáním bylo derby Ochoz – Babice. Hrál se v neděli odpoledne. Jaký byl výsledek utkání si nevzpomínám. Při utkání bylo vybíráno vstupné od dospělých diváků a divaček 2 Kčs, vybráno bylo 400 korun. Takový byl zájem občanů. Tehdejší reprezentanti: Vávra Zajíček, Miloš Petřzela, Štěpán Drápal, Šeba Polák, Slávek Vaňáček, Jirka Holemi, Jozin Blatný, Jenda Hloušek, Fana Vacek, Franta Hloušek, Karel Klobouk, Lojza Krecht, Silva Blatný, Luboš Brzobohatý, Honza Šnajdr, Karel Polák, Vojta Příbysl z Kanic.

Proč však na toto krátké období vzpomínám. Nemohu zapomenout, jak nám při budování hřiště a ledové plochy pomáhali příslušníci Sboru dobrovolných hasičů

a mnoho občanů. Z těch mnoha zmíním pana Ladislava Pokorného a obětavého Stanislava Bočka z garáže, který nám za mrazu montoval osvětlení kluziště. Ještě se zmíním, jak měla jmenovaná parta hráčů zájem o hokej. Jedni polévali hřiště od večera do noci, druzí ráno od čtyř hodin než odešli do zaměstnání jen proto, aby byla lední plocha co nejdříve připravena pro utkání.

Poslední vzpomínka je o ochozském fotbale. Oddíl kopané začal v roce 1953. Bylo o tom hodně psáno v rámci padesátiletého výročí a v letošním roce „A“ mužstvo vybojovalo postup do okresního přeboru. Všem hráčům, vedení mužstva a oddílu blahopřeji. Ve svém vzpomínání však nemohu opomenout, že začátky fotbalu v Ochozi byly značně jiné, než jak je tomu dnes. Družstva domácích i hostujících se převlékala na Sokolovně, síť a míče se nosily na hřiště, hráči se po utkání umývali v připravených kbelících s vodou nebo pod pumpou. I zde vyjmenuji ty, kteří Ochoz reprezentovali v začátcích: Vávra Zajíček, Franta Medek, Honza Beránek st., Emil Inocenti st., Arnošt Uher st., Mirek Sekanina st., Miloš Petřzela, Šeba Polák, Jožka Rozprým, Štěpán Drápal, Fana Vacek, Josef Botík, Jirka Holemi, Mirek Chromý, Milan Burša, Honza Šnajdr, Karel Polák. Ještě bych vyjmenoval ty, kteří postupně nahradili starší hráče a zaslouží-

li se, že již podruhé oddíl kopané hraje okresní přebor: bratři Zajíčkové Zdenek a Jaroslav, bratři Gronychové Zdena a Vojta, bratři Langrové, Honza a Jirka, Ríša Horák, Milan Špaček, Josef Petlach, Aleš Rádsetou-lal, Ruda Purkert, Pavel Křivonožka, Fana Šlof, Antonín Boudný, Honza Šnajdr, Karel Polák. Hostující hráči: Jindřich Knězek, Petr Marek, Aleš Ševčík, Václav Hotový, Antonín Muselík, Mirek Keprt. Nemohu opomenout také ty, kteří pracovali ve fotbale – Bohuš Balcárek, František Klimeš, Jan Langer starší, Jan Řičánek, Bohuš Bartoš, Rudolf Purkert st., Karel Hrazdára, Josef Petlach st. a jiní. Také musím připomenout dlouholetého hospodáře Valentýna Filouše. Jistě jsem při těchto vzpomínkách nejmenoval všechny sportovce či funkcionáře. Chci ty nejmenované požádat, ať mi prominou, můj věk mě k tomu opravňuje.

Na závěr bych chtěl říct to nejdůležitější: domnívám se, že ve všech těchto sportech,

kterých jsem se účastnil, byli vždy mezi jednotlivými hráči i při různých názorech velmi korektní, kamarádské a přátelské vztahy a to jak při trénincích, zápasech, tak i při aktivitách pracovních.

Sportu zdar

O zvonech (výpisky z farské kroniky)

Kostel sv. Václava, mučedníka, dědice země české a patron naší farnosti, měl na věži dva zvony. V první světové válce byl velký zvon zasvěcený sv. Václavu a vážící 119 kg rekvírován pro válečné účely, na věži na kusy rozbit a z věže sházen. Stát vyplatil za něj 476 K, které musely být ihned upsány na válečnou půjčku (Němci sebrali tři zvony a nedali nic!).

Brzy po válce bylo bezpráví a všechny křivdy napravovány a tak se stalo, že v roce 1923, v den svobody 28. října byly posvěceny a zavěšeny tři nové zvony (starý zvon byl odkoupen firmou R. Manoušek, která nové zvony ulila). Stály 12 696 Kč, vybralo se na

ně 18 211 Kč, zbytek jako zvonový fond.

1. velký zvon vážil 192 kg zasvěcený sv. Václavu
 2. prostřední zvon vážil 92 kg zasvěcený P. Marii,
 3. malý zvon vážil 66 kg zasvěcený sv. Josefu
- dohromady vážily 350 kg.

Tyto zvony sloužily téměř 20 let farnosti, když tu přišel rozkaz odevzdat všechny zvony pro Hitlera. Marné byly intervence a prosby podepsaného zachránit velký zvon. Němci byli tvrdí a naši bezmocní. A tak na velikonoční pondělí 1942 po sv. požehná-

ní naposledy se tyto zvony rozplakaly při loučení s naší farností, byly z věže zdělány a odvezeny. Mají býti dodnes v Hamburku, kde podle svědectví informovaných lidí jsou obrovské hromady zvonů z celého světa sehnáných, ale naděje na nějaké možné a brzké vrácení jich je malá. Teprve tehdy poznal člověk, jak je smutno bez zvonů, když při slavnostech, průvodech, svatbách, pohřbech, ve svátky a ve všední dny tikal na vížce takový malý blinkáček, to jsme všichni chápali, čím jsou pro farnost zvony, a proto se kostelní konkurenční výbor v Ochozi jednomyslně rozhodl pořídit nové zvony.

V letošním novoročním kázání jsem tento úmysl farníkům oznámil a požádal je o všemožnou podporu, aby tento plán byl co nejdříve uskutečněn. Celá farnost se této věci ujala. Výbor sbírku na nové zvony provedl a ta naráz vynesla 54 000 Kčs, takže tu byl základ a proto naděje, že zvony budou.

Prostřednictvím Chrámového družstva v Pelhřimově v Čechách uzavřena smlouva se zvonářskou firmou Michera a spol v Husovicích o dodávce tří zvonů do Ochoze. Slíbeno bylo, bude-li dost surovin (měď 80%, cín 20%), že do sv. Václava 1947 budou zvony hotové. A že hotové jsou není pouze zásluha zmíněné firmy, ale také předních dělníků této firmy – našich rodáků, kteří jako tamní zaměstnanci užili svého přednostního postavení u této firmy a důrazně se zasadili, aby do stanovené lhůty byly zvony dodány. Jim hlavně patří náš dík.

Nové zvony jsou:

1. Velký s obrazem sv. Václava, knížete země České a patrona naší farnosti, váží 450 kg, s nápisem: Nedej zahynouti! Věnovali farníci Ochoz – Obce. Průměr 900 mm, tón b.
2. Prostřední s obrazem P. Marie, váží 222 kg, s nápisem: Královně míru, věno-

vali farníci Ochoz - Obce. Průměr 740 mm, tón des.

3. Malý s obrazem patronů slovanských sv. Cyrila a Metoděje, váží 181 kg, s nápisem: Dědictví otců zachovej nám, Pane! Věnovali farníci Ochoz – Obce. Průměr 660 mm, tón es.

Zvony dohromady váží 853 kg, tedy o 503 kg více než zvony poslední a stály se vším příslušenstvím 62 421,30 Kčs.

Pro jejich zavěšení byla objednána nová železná konstrukce, poněvadž dřevěná je zchátralá a většího zatížení by nesnesla. Tato železná stolice stála 16 000 Kčs.

Pohon zvonů bude motorový, s ním lze počítat až po dodání motorů, zatím se bude zvonit jako dosud. Tento motorový pohon stojí 36 000 Kčs. Jeden zvon bude zapojen na hodinový pohon, t.j. bude v určitou chvíli nebo hodinu samočinně zvonit, aniž by musel kdo motor zapojovat. Toto zařízení bude stát 5 000 - 9 000 Kčs.

Den sv. Václava, dědice země České a patrona naší farnosti, byl u nás vždy svátkem radosti a bohdá bude tomu i budoucně. Jedinou výjimkou byla smutná doba takzvaného protektorátu, zvláště 28.zář 1941, kdy bylo vyhlášeno Heydrichem – katem lidu českého – stanné právo v našich zemích. Tenkrát začal už doopravdy Velký pátek a Kalvarie našeho národa. Zmrtvýchvstání nastalo až za čtyři roky. Dlouhá to doba pro trpící vlast, ale přece jsem se jednou toho toužebně očekávaného vzkříšení dočkali. A proto radostněji jak jindy budeme oslavovati svátek našeho svatého patrona, poněvadž to bude oslava těch, kteří statečně za svoji vlast své životy obětovali a z jejichž oběti povstala naše svoboda. První hrany našich nových zvonů ponesou se k Bohu jako vděčnost naší farnosti za jejich nesmrtelné oběti a jako naše modlitba za jejich

věčný pokoj. Nám žijícím ať jsou nové zvony hlasatelem věčného, nezkaleného míru mezi národy! Sv. Václave, vévodo české země, nedej zahynouti nám i budoucím!

Pořízení nových zvonů vykonali jste, farníci ochozští, velké dílo a mou povinností jest vám všem, kteří jakýmkoliv způsobem jste přispěli k uskutečnění tohoto díla, upřímně poděkovati. V první řadě patří můj dík p.t.kostelnímu konkurenčnímu výboru, který s vzácným pochopením ujal se finančního zabezpečení úkolu. Upřímně děkuji všem dobrodincům, domácím i cizím, kteří podle své možnosti dávali

tisíce, sta, padesáti i desítikoruny, a že celá farnost tak jednomyslně a ráda podpořila pořízení nových zvonů. Je to důkaz, že jich bylo potřeba. Neméně srdečně děkuji všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k tomu, že slavnost svěcení nových zvonů pro náš kostel se mohla konat!

Pán Bůh dej vám všem hojnost Svého požehnání!

V Ochozi na den sv. Václava 28. září 1947

Antonín Hladký, farář a děkan

„Zajímalo by mě, jak vypadá ochozský kraj,“ říká Anna Šabatová

V srpnu letošního roku navštívila naši obec paní Anna Šabatová. Předala při té příležitosti dar zdejší knihovně – knižní fond se rozrostl o knihy naučné, beletristické i o literaturu pro děti. Podruhé do naší obce přijela na Svatováclavské hody. Co je to vůbec za člověka? Proč bychom ji měli znát?

Mgr. Anna Šabatová se narodila 23.6.1951 v Brně. Za komunistického režimu byla z politických důvodů uvězněna, podílela na disidentských aktivitách, podepsala Chartu 77 a v roce 1986 byla i její mluvčí. Po revoluci působila jako poradkyně ministra práce a sociálních věcí pro styk s nevládními organizacemi. V roce 1998 dostala za svou činnost Cenu OSN za obranu lidských práv, čtyři roky poté pak státní vyznamenání. V letech 2001-2007 zastávala funkci zástupkyně ombudsmana. Nyní je předsedky-

ně Českého helsinského výboru, členkou Evropského výboru pro zabránění mučení Rady Evropy, vyučuje na Karlově univerzitě a v říjnu 2008 kandiduje do Senátu za vyškovský volební obvod.

Z životopisu je tedy patrné, že se jedná o významnou osobnost české politiky. Není tedy divu, že jsme využili příležitosti, když do obce přijela podruhé, abychom jí položili pár otázek.

Dobrý den paní Šabatová. V roce 2001 jste byla Poslaneckou sněmovnou zvolena do funkce zástupkyně ombudsmana. Za tu dobu se tato instituce stala oblíbenou a veřejností uznávanou. To se nestalo ve všech zemích, kde veřejný ochránce práv působí...

Jsem ráda, že se to u nás povedlo, výzku-

my ukazují důvěru přes 70%, což je opravdu vysoké číslo. Je to asi důsledek toho, že ombudsman kromě toho, že nabízí snadno dostupnou pomoc jednotlivcům, přispěl také k lepšímu fungování různých úřadů a institucí. Ombudsman si získal autoritu, která vybízí státní instituce k respektování práva a nápravě nepřijatelného jednání.

Nyní jste předsedkyní Českého helsinského výboru, v čem výkon funkce spočívá?

Je to čestná funkce, kterou vykonávám při svém zaměstnání vysokoškolské pedagožky. Český helsinský výbor vznikl už v roce 1988 a transformoval se do demokratických poměrů. Dnes jej tvoří předsednictvo, které pracuje na dobrovolnickém principu, a další lidé, kteří tvoří samotný úřad. Poskytujeme poradenské služby a monitorujeme situaci v právní oblasti, podle toho, na jaké projekty se seženou grantové peníze. Teď má ČHV velmi zajímavé projekty týkající se dětí a seniorů.

Proč vlastně kandidujete do Senátu?

Jeden z vnitřních důvodů je v tom, že se celý život angažuji ve veřejné oblasti a politiku, která mě čím dál tím více dopaluje, už nechci jen kritizovat zvenčí. A hlavně bych chtěla využít nabitě zkušenosti tam, kde je to potřeba, tam, kde je uplatním.

Ve svém životě jste se setkala s mnoha zajímavými lidmi. Kdo vás nejvíce ovlivnil?

I když jsem se setkávala a spolupracova-

la s mnoha zajímavými lidmi a s některými z nich se dokonce přátelím, nejvíc mě ovlivnili rodiče, ve „věcech veřejných“ pak především můj otec. Hluboce mě zasáhla atmosféra roku 68, ta sounáležitost a chuť k společnému dílu, pocit solidarity, drtivá většina národa tehdy chápala srpnový vpád vojsk jako nepřátelskou okupaci...

Navštívila jste letos třikrát naši obec, jak na vás toto místo působí?

Velmi dobře. Samozřejmě to nemůžu nějak objektivně hodnotit, když jsem u vás byla jen třikrát, ale například Svatováclavské hody se mi velmi líbily. Přejde mi, že komunitní život ve vesnici je nesmírně důležitý, že podobné akce lidi stmelují. Je krásné, když lidi nežijí jen pro sebe. A v Ochozi to bylo vidět.

Jaký máte vztah obecně k folklóru?

Mám velmi ráda písničky a taky tance. Folk-lór, hody a vše kolem považuji za velmi dobrý způsob kulturního vyžití. Je dobré obracet se ke svým kořenům, k tradicím, a učit se od našich předků, jak oni vnímali svět. Samozřejmě dřív v lidové rituály lidé věřili, dnes nabývá folklór jiný rozměr. Vaše hody byly velmi zajímavé a okázalé, jen by mě osobně zajímalo, jak vypadal místní kroj. Měli jste hezké slovácké kroje, ale ty tady myslím nemají tradici.

Děkujeme za rozhovor.

Žijete na letišti?

Před časem mě upoutala zprávička v novinách, zhruba tohoto obsahu: Na jednom velkém evropském letišti žije už několik let

padesátiletá žena se psem. Jednou z něj měla někde odletět, ale zůstala. Proč, to už dnes neví ani ona sama.

A hned jsem si v souvislosti s touto zprávou vzpomněla na výborný televizní film, který byl svého času natočen podle skutečné události. Na letišti uvízl mladý politikýk uprchlík nějaké orientální národnosti. V mezicelním prostoru zjistil, že v zemi, kam mířil, došlo během jeho odletu k politickému převratu, tím pádem je jeho přítomnost nežádoucí a na letenku zpátky už neměl prostředky. Tento příběh měl pozitivní konec. Mladík si na letišti našel práci, začal se učit anglicky. Tím si dokázal vydělat na cestu úplně jinam a našel si spoustu přátel. On totiž dokázal na tom letišti skutečně žít, nejenom přežít. Žena z novinové zprávy to nedokázala. Spolehla se na milodary cestujících a její život trčí na místě. Rezignace a stagnace jsou kruté věci.

Ano, na letišti lze žít. Na pomyslném letišti svého života může trčet i ten, kdo o tom neví. Začarovaný kruh a vůbec všechny patálie máme především ve své hlavě.

Dovolenou jsem strávila společně se svou sestrou na amatérském divadelním festivalu Jiráskův Hronov. Účastnily jsme si i rozborového semináře ve kterém nám lektor vysvětloval moderní divadelní postupy. Často se nás ptal: „Kam nás tato situace posunuje?“ Tato řečnická otázka už navždy zůstane v hláškách našich rodin. Pokud jsem napří-

klad projevila přání zajít si na zmrzlinu či na pivo, moje spořivá sestra zareagovala vždy: „A kam myslíš, že by nás to posunulo?“

Ale v souvislosti s životem „na letišti“, s životem v duševním provizoriu, jsem si uvědomila, že všechny životní zkušenosti by nás opravdu měly někam posunovat. Tragédie se odehrávají jenom v našich myslích. Jinak je svět pořád stejný, nanejvýš z něj někdo zmizí. Nic nevzniká, nic nezaniká, vše se jenom přeměňuje. A javor u Písničku je v hodový čas každý rok překrásně vybarvený. Možná ho zničí nová výstavba. Ale to jsou taky zákony zachování hmoty.

V televizi nyní dávají nové díly kultovního seriálu Husákovské éry - Nemocnice na kraji města. Nastupoval tam mladý doktor, nekonformní, s praxí v Americe. Klasická Dr. Čeňková jej informovala: „U nás je ale hodně práce.“ „Ok,“ odpověděl on. „Nikoho nebaví trčet na čekačce.“

Někdy ale člověk na „čekačce“ holt uvízne. To ale neznamená, že ho to nikam neposunuje. Nenechme si vzít zákony zachování hmoty, zákony pohybu ani zákony posouvání. VŠE nás někam posunuje. A letiště je tu od toho, aby z něj člověk dříve či později vzlétl.

Hana Šedá

Předvolební postřehy podzim 2008

Krátce před konáním krajských a senátních voleb 2008 jsem pro vás vybral několik údajů o jejich letošním průběhu. O termínu konání voleb v našem volebním okrsku jste již dobře obeznámeni, proto se zaměřím na „předvolební postřehy“.

Krajské a senátní volby podle médií ještě

nikdy nebyly tak napínavé. ČSSD si chce s ODS vyřídít účty a vrátit občanským demokratům hořkou porážku z léta 2006, kdy současné levici jen o prsa unikla možnost sestavovat vládu.

Mý voliči letos zamíříme k urnám 17. a 18. října, tedy v termínu, který vyhlásil prezi-

dent Václav Klaus. V těchto dnech proběhnou krajské volby a první kolo voleb do třetiny Senátu. Krajské volby, ve kterých budou voliči rozhodovat o hejtmanech a zastupitelstvech krajů, se týkají celé České republiky s výjimkou Prahy. Volby senátní proběhnou jen na některých místech republiky. Jejich cílem je obměnit třetinu Senátu, kandidáti na senátora se tedy utkají jen ve 27 z 81 senátních obvodů.

V krajských volbách budou největší počet hejtmanů obhajovat občanští demokraté, kteří jich mají po mimořádně dobrém výsledku posledních voleb hned třináct. V Senátu bude ODS obhajovat osm křesel. Opoziční ČSSD se musí snažit zabodovat, dosud v senátních a krajských volbách prohrávala. Špičky ČSSD jsou ovšem přesvědčeni, že volby budou i jakýmsi referendem o současné koaliční vládě, proto socialisté plánují v předvolební kampani nastolovat především celorepubliková témata.

K politickému vývoji před krajskými a senátními se uvádějí následující fakta. Politika je do značné míry chápána jako mužský svět a podle toho také funguje. Jedná se dlouho do noci a o víkendech, což je pro ženy, které se podle našich politických špiček přece starají o chod rodiny, problém. Při pohledu na seznamy kandidátů klíčových stran po

podzimní krajské a senátní volby to proto vypadá, jako kdyby klíčovým politickým stranám na ženách moc nezáleželo. Nepřekonatelný primát drží letos ODS: v žádném ze sedmadvaceti senátních obvodů, kde půjdou letos lidé volit, nepostavila nejsilnější vládní strana ani jednu ženu. A žena nebude ani v čele byt' jen jediné krajské kandidátky občanských demokratů. Ani u ostatních stran to není o moc lepší. Lidovci objevili jedinou kandidátku, kterou by rádi dostali do Senátu – lékařku Drahomíru Peřinovou na Rychnovsku. Z parlamentních stran vysílají do Senátu nejvíce žen komunisté, šest. ČSSD se na Plzeňsku na pozici hejtmanky pokouší dostat exministrny zdravotnictví Miladu Emmerovou. Kandidátek do Senátu mají sociální demokraté pět. Strana zelených, pokud jde o zastoupení žen postaví čtyři kandidátky do Senátu a dvě ženy jsou v čele krajských kandidátek. Tolik k postavení českých žen v „současné české politice“. Politici, kteří chtějí usednout v horní komoře parlamentu nebo vést krajská zastupitelstva, rozjeli kampaň plnou slibů. Bude na nás, dnes již zkušených voličích, abychom správně vyhodnotili možnost úspěchu slibovaných skutečností a vybrali si ty správné zástupce.

Vaculík Jan

Tipy na výlet za krásami podzimního lesa

Lesnická naučná stezka - Naučná stezka, otevřená v roce 1972, je dlouhá 7,2 km a je na ní 17 odpočívadel a 30 informačních panelů, které informují návštěvníky o lesních dřevinách, pěstování lesů, o zvěři a myslivosti. Trasa začíná u brněnské čtvrti Soběšice a vede téměř po vrstevnici pro-

táhlého hřebene, jen s menším stoupáním a klesáním. V závěru se stezka dělí do dvou větví. Součástí naučné stezky je pamětní deska Karla Morávka (1877 - 1934), lesmistra královopolského velkostatku, který upravoval a rozšiřoval lesní cesty, a rovněž zřizoval odpočívadla s lavičkami pro výlet-

níky. K lesnické naučné stezce jsou nejlepší výchozím místem Bílovice nad Svitavou či Vranov.

Krása přírodních soch – Stezka zdraví

V údolí říčky Ponávky se od roku 1997 jako součást Projektu Brno - Zdravé město rozvíjí Stezka zdraví Brno - Lelekovice. Je dlouhá necelých 10 km a vede většinou lesem nebo po jeho okraji. Terén má jen nepatrné převýšení, takže umožňuje nejen pěší túru, ale třeba i výlet na kolech.

Pozoruhodná přírodní zákoutí obohatilo EkoCentrum Brno s podporou města Brna o pět zastavení. Na každém je umístěna informační tabule, která výletníky krátce upozorní na zajímavosti konkrétních míst. Během procházky se tak zastaví u malebného jezírka, v Babím lomu, ve vesnici Mokrá Hora. Další specialitou Stezky zdraví Brno - Lelekovice je Galerie v přírodě. Sochy si tu s turisty hrají na schovávanou, neboť umělci

svá díla z přírodních materiálů rozeseli přímo do krajiny v okolí Vránova mlýna.

Zdroje: www.zabava.dama.cz/clanek.php?d=3141
www.seznam-brno.cz/tipy_vylet.asp (ata)

K reformě zdravotnictví

Jak známo, až 80 procent prostředků ze systému čerpají občané několik let před smrtí. Pokud se jim složité operace odeprou pod záminkou, že z lékařského hlediska nemají smysl, protože pacientovi nedávají perspektivu prodloužení života, pokud se jim odeprou nákladné léky, systém bude nepochybně vytvářet zisk.

To není bláznivý horor. V Kongresu USA vypovídala před časem revizní lékařka Linda Peenová, že brala milióny dolarů ročně za posudky zamítající žádosti o nákladné operace pro pojištěnce „organizací řízené

péče“. Pak se v ní hnulo svědomí a šla Kongresu vysvětlit, jak perverzně funguje systém „motivující k úsporám“, který v USA zavedli v 70. letech. Mimochodem má být zaveden i u nás. (Z názoru Anny Šabatové, Právo 13.5.2008)

Z vlastní bolestné zkušenosti vím, že úspory u nevléčitelně nemocných pacientů se konají už i dnes. Z tohoto hlediska nebyl ani „heparinový vrah“ tak špatný chlap. Nechat si takové chování zlegalizovat by bylo peklo.

Hana Šedá

**KOUPÍM POZEMEK
V BRNĚ**

pokud možno stavební (menší i větší).
Prosím nabídněte.
Rychlé jednání. Tel.: 776 637 836

**KOUPÍM RODINNÝ DŮM V BRNĚ
K BYDLENÍ**

(větší i menší i ve špatném stavu).
Jen solidně.
Platím hotově. Jsem přímý kupec.
Tel.: 546 220 361 Zn.: Brno i okraj

**HLEDÁM ZAHRADU KDEKOLIV
V BRNĚ**

ve vlastnictví možno i s chatou
Finance mám. Tel.: 776 637 839

KOUPÍM GARÁŽ KDEKOLIV V BRNĚ

i v horším stavu. Dohoda jistá.
Tel.: 776 809 213

**Občanské sdružení pro Ochoz zve všechny zájemce
o historii na přednášku**

Ondřeje Mlejnk

Ochoz u Brna a okolí v pravěku,

kteřá se bude konat v neděli
dne 9. listopadu 2008 od 18 hodin
v sále Orlovny v Ochozi u Brna

Přednáška je druhou částí cyklu Dějiny
Ochoze u Brna a okolí

Poled na Ubce a Ochoz, později spojené v jeden celek nazvaný Ochoz u Brna, v roce 1931

Společenská rubrika

V následujícím období oslaví životní jubileum tito občané naší obce:

<i>Pokorná Drahomíra</i>	85 let
<i>Kovařík Jan</i>	70 let
<i>Hynštová Anna</i>	75 let
<i>Hynštová Jiřina</i>	75 let
<i>Kalábek Robert</i>	80 let

Přejeme jim mnoho životního optimismu, štěstí, spokojenosti a hlavně zdraví do dalších let.

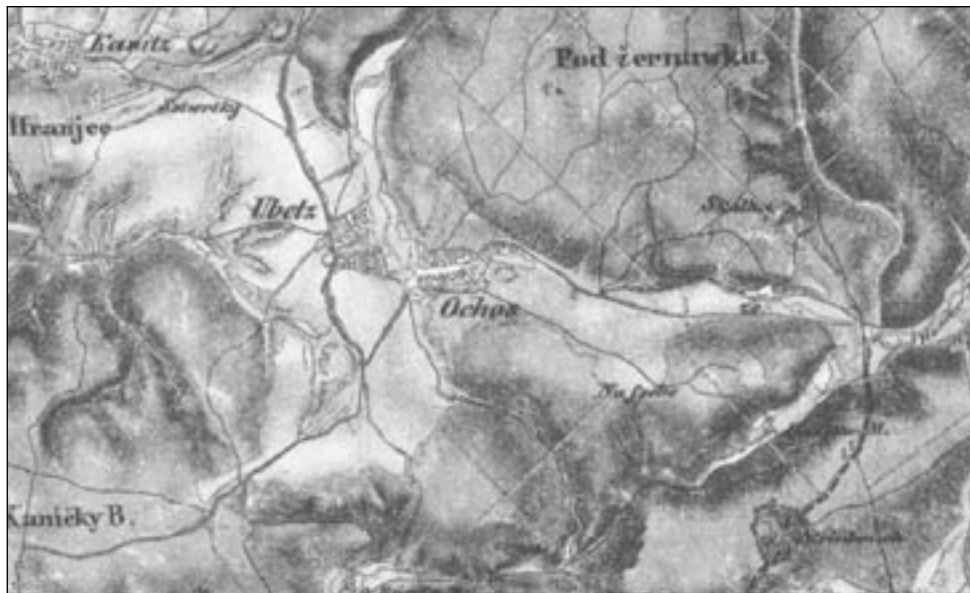
redakce

Poplatek za zveřejnění inzerce ve zpravodaji

1. výsledný formát v časopisu
- podklady dodané objednavatelem

A5 (celá strana)	800 Kč
A6 (polovina strany)	500 Kč
A7 (čtvrtina strany a méně)	300 Kč
Zadní strana obálky	1000 Kč
(pouze celá strana mínus plocha tiráže)	

2. grafické zpracování redakcí
- přírážka 100% z výsledné plochy
3. fyzické a právnické osoby se
sídlím v Ochozi -50% sleva z ceny

Historická mapa zobrazuje Ochoz před více jak 150ti lety. Je to součást kompletní mapy dnešního území České republiky. Druhé vojenské mapování též „Františkovo“ – proběhlo v letech 1806 až 1866 na území Rakouska-Uherska.

Mapování Čech proběhlo v letech 1842-1852. Morava a Slezsko byly mapovány v letech 1836-1840.

Měřítko mapování bylo 1:28 800. Popud k mapování dal císař František II. Obsahem map jsou cesty, zděné budovy, kamenné mosty. Z přírodních prvků: pole, louky a pastviny, lesy, rybníky a toky. Výškové poměry jsou vyjádřeny Lehmannovými šrafami.

(zdroj: <http://napoveda.seznam.cz/cz/historicka.html>)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

**informace občanům
obce Ochoz u Brna**

Vychází čtvrtletně
Ročník XIII. - říjen 2008

vydává obec Ochoz u Brna

tel.: 544 212 720, fax: 544 216 333

Odpovědná redaktorka: Aneta Šedá, ochozsky.zpravodaj@email.cz

technická realizace: Jakub Vaculík, ochozsky.zpravodaj@email.cz

foto: Miroslav Šupálek

tisk: ARTRON DESIGN s.r.o., Vackova 90, 612 00 Brno

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Toto číslo vyšlo 9. 10. 2008, náklad 500 výtisků. ZDARMA.
Uzávěrka příštího čísla je 15. 12. 2008

<http://www.ochozbrna.cz>